

tilstrækkelig styrke at kunne begrunde varetægtsfængsling«.

Næstved kriminalrets kendelse af 12. september 1986

Den 20-årige A1, den 21-årige A2 og den 21-årige A3 fremstilledes i grundlovsforhør sigtet for forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21, ved den 10. september 1986 fra en bil, hvormed de kom kørende og gjorde holdt uden for en beværtning at have affyret 2 haglskud fra et jagtgevær gennem vinduet til beværtningen, hvor der opholdt sig 10-15 mennesker. A1, 2 og 3 havde kort forinden været gæster, men var blevet udvist. Enkelte af de tilstedeværende i beværtningen blev ramt af hagl uden skade til følge. Skudene kunne ifølge tekniske oplysninger være dræbende.

Efter de sigtedes forklaringer var de fulde, kom i klammeri med andre gæster og blev

smidt ud. De blev vrede og følte sig dårligt behandlet. Geværskuddene skulle skræmme dem, der var i beværtningen. Det var ikke meningen, at nogen skulle rammes.

Anklageren begærede varetægtsfængsling efter retsplejelovens § 762, stk. 2.

Forsvareren påstod de sigtede løsladt og fandt alene føje til sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 252 eller medvirken hertil. Efter strafferammen i § 252 (fængsel i 4 år) var der ingen mulighed for varetægtsfængsling.

Retten løslod de sigtede. Der fandtes ikke føje for sigtelsen for forsøg på manddrab, men alene for grov overtrædelse af straffelovens § 252 og for medvirken hertil. Retten udtalte herefter: »Da der ikke er grundlag for anvendelse af retsplejelovens § 762, stk. 2, som følge af strafferammen i straffelovens § 252, og da der ikke i øvrigt findes at være grundlag for varetægtsfængsling ...« løslades de sigtede.